

7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»

Θεοδότου ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρα· Ζηναΐδος μάρτυρος,
Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιά, †1883).

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§47-50.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος π̄δ' Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η

μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο

μα τι Κυ υ ρι ου

Ἦχος π̄δ' Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

ο παν σο ο φης τος α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμψας αυτοις το Πνευμα το ο Αγιον και
 δι αυτων την οικουμενην σαγηνευσας φιλανθρω-
 πεεδοξα σοι (ἐκ γ)
 τὸ τέλος: φιλανθρωπεεδοξα σοι οιοιοι

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι

Την μεθεορον πιστοι και τελευται ανε-
 ορτην εορτασωμεν φαιδρως αυτηεστι
 Πεντηκοστηεπαγγελιας συμπληρωσις και
 προθεσμιιας ενταυτηγαρ το πυρ
 του Παρακληητευθουςκατεβηεπιγης
 ωσπερ ενειδειγλωσσων και Μαθηταςε φωτι-
 ισε και τς δρανομυστας ανεδειξει
 το φωςεπεεστη του Πααρακληηη
 τς και τον κοσμονε φωτισε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὄμοιον.

Η^{Πα} τὸ Πνευ μα τος πη γη ε πι δη μὲ σα
τοις εν γη ^{Πα} εἰς πυρ φο ρῶς πο τα μὲς ^{Δι} με ρι ζο
με νη νο η τῶς ^{Πα} τῶς Α πο στο λῶς ε δρο σι ζε φω
τα γω γῶ ς σα ^{Πα} και γε γο νεν αυ τοις
νε φος δρο σω ω δεσ το πυρ ^{Πα} φω τι ζῶ σα αυ τῶς
και υ ε τι ι ζῶ σα φλοξ ^{Πα} δι ων η μεις ε λα βο μεν
την χα α α ριν ^{Πα} δι α πυ ρος τε και υ δᾶ α τος
το φω ως ε πε ε ε στη ^{Πα} του Πα α ρα κλη η η
τὸ και τον κο σμον ε φω ω τι σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος ^{Πα} Νη ς

Μ^{Νη} ε τα την ε ε γε ρ σιν Χρι στε την εκ
τὸ τα α α φῶ ^{Πα} και την προς υ υ ψος ου ρα
νου θει αν Α να α λη η ψιν ^{Νη} τοις θε οπ ταις την
δο ξαν οὐ κα ^{Πα} τε ε πε μ ψας οι κτι ρ μον Πνε ευ μα
ευ θες ε γκαι νι ι σας ^{Νη} τοι οἰς Μα θη ταις ^{Πα} ο

ο θεν ω σπερ κι θα α ρα μϑ ϑ σθρ γι κη
 πα σιν ε τρα α νο λο γησαν τω θει ω πληκτωμυ στι
 κως Σω τηρ τα α πη χη μα α τα και την οι κο νο
 μι ι α αν σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μϑ (δίς)

Ο ι μι σθ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
 ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
 γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε
 ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι (δίς)

Δ^{B8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ_χ

Α^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^θ_χ και κα α θα αρ

σει ^Δ₂ υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε

ται ^Δ₂ τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α

^{B8} δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι

ω ως ^θ_χ

Κ^{B8} ^χ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ^θ_χ

Α^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

^{B8} ^Δ₂ ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα}_θ ^θ_χ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ον

τα α ^Δ₂ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι αν ^θ_χ

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Το Πνευμασθαγαθον οδηγη
γησει με εν γη ευθειειειεια
Εισακσον με Κυριεν τη δικαιοσυ
νησ και μη εισελθης εις κρισινμετα
τα δολασα

Το Πνευμασθαγαθον οδηγη
γησει με εν γη ευθειειειεια
Γνωρισον μοι Κυριε οδον εν η πορευσο
μαι οτι προς σε ηρατην ψυχην με

Το Πνευμασθαγαθον οδηγη
ησειειει μεεεεν γη η ευθειειει
ειαααααα

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον **ε**

Στίχ. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η **ζ'** πα σα τον

Κυ ρι **χ** ο ο ον **Δ**

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-23).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν,

ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμόν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

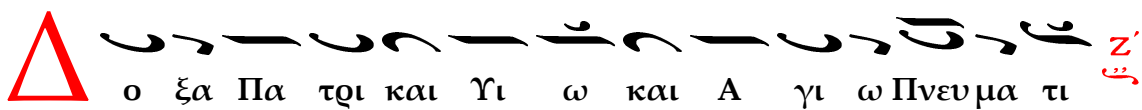

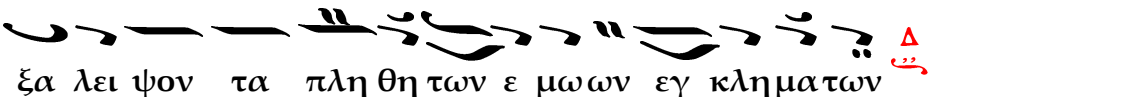

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 ῥῆσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Ϡ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
 Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην ^{ζ'} ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των ^Δ

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στολων πρε ε
 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Κ αι νυν και α α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το ο κς πρε ε
 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πάσχα

Πα
Χ
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρμων σθ
ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μθ
Πα
Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα ρα
α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει
ει ει ει ας ο παν τα χου πα α ρων και τα πα
α αν τα α πλη η η ρων ο θη σου ρος των α
α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η η γος
ελ θε και σκη η νω σο ον ε εν η η η η μιν
Πα
και κα θα ρι σο ον η η μας α πο πα α α
ση ης κη λι ι ι ι δος και σω σον α γα θε ε
τα ασψυχα α ας η η η η μω ω ω ω ω ω ν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). [Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/ή καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/σ'.]

Ὁ Κανὼν, οἷ ἢ Ἀκροστιχίς: Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'

ᾠχος ᾠ Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα
 σιν ο συν τρι βων πο λε ε μς εν υ ψη λω βρα
 χι ο νι α σω μεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται
 (δίσ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ε ρ γω ως πα α λαι τοις μα θη ται αις ε πη γγει ει
 λω το πα ρα κλη τον Πνε ευ μα ε ξα πο στει ει λας
 Χρι στε ε λα μ ψας τω κο σμω φως φι λα αν θρω
 πε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ν ο μω το πα α λαι προ κη ρυ χθε εν και Προ
 φη η ταις ε πλη ρω θη τς θει ς Πνε ευ μα τος

ση με ρον πα σι γαρ πι σεις χα ρις εκ κε ε χυ υ
 ται

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς διὰ στίχων Ἡρωελεγείων
 Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
 Ἐκ Γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,
 Οἷα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αὔλου.
 Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὕμνοπόλοις.
 Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλα̃.

Ἦχος Βου

Ἡ εἰ ω κα λυ φθεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
 ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι
 λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
 ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
 γνω σιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μασιν (δίσ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Ε φη το σε πτο ον και σε βα α σμι ον στο ο μα
 νο σφι σμος υ μιν ου γε νη η σε ται φι ι λοις ε
 γω γαρ εις πα τρω ω ον υ ψι στον θρο ο νον συ

νε δρι α α ζων εκ χε ω τϛ Πνευματος λαμψαι πο
θϛ σιτην χα α ρινην αφ θονον

Και νυν και α ει και εις τϛ αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ορος βε βη κω ως α τρε κε ε στα τος Λο ο
γος γα λη νο μορφον εκ τε λει ει την καρ δι ι αν
ερ γον γαρ εκ πε ρα α νας ευ φρα νε φι ι λϛς πνο
η βι αι αι α και πυ ρος γλω ττημα σι νει μας το
Πνευ μα χρι στο ος ως υ πε σχετο

ὠδὴ γ'

Ἦχος Γα φ

Την εξ υ ψϛς δυ να μιν τοις μα θη ταις χρι σε
ε ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα
τε εν Ι ε ρϛ σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα
ρα κλη τον α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και Πα
τρος απο στε λω εν ω στερε ω θη η σε ε σθε
(δίσ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Η τς θει ς Πνευ ματος ε πι δη μη η σα σα

δυ ναμις την με ρι σθεισαν πα λαι φω νην κα

κως ο μο νο η σα αντων εις μι αν αρ μο νι ι αν

θει ως συ νη η ψε γνω σιν συ νε τι ζς σα

πι στωσ της Τρι α αδος εν η ε στε ρε ω ω θη η

μεν (δίζ)

Ἦχος Βου

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και Θε ον των γνω σε ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α ληπτος εστιν η θεαρχικωταατη
 ρητραςγαρε ξεφηνετς αγραμμαατς αλιςσο
 φιστας συστομιζοντας λοογω και της βα
 θειειας νυκτος εξαρχεμεενς λαυσα
 πειειρςαστραπητ Πνευματος

Κ αι νυν και αι και εις τς αιωνων αιωνων
 αμην

Η ν εκπορευτον εξαγεννητς φας
 το πανσθενρογοφωτον αφθιτον σελας ουτην
 διγιου πατρικης εξσιιας νυνεμ
 φανιιζεισυμφυηφρυκτωριιαπυρωδες
 ηηχος ενσιωντοις εθνεσιιιιιιν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πλ' Νη ς

Ο Νη Πα Νη
 ιτς Σωτηηρος ερασταιχαςε

Πα Νη
 πλη σθη η σαν και θαρ σος ε ε λα βον οι πρω
 ην δει λι ων τες ως το Πνευμα το Α γι ον ση
 με ρον εξ υ ψος κα τη ηλ θεν ε πι τον οι
 οι κον τω ων Μα θη των και α α λλος α λλα ε
 Νη
 λα α λει προς τες λα ρς γλω σσαι γαρ δι ι ε
 Μ Δι
 σπα ρη σαν ο ρω με ναι ω σει πυ ρος και τς τς
 Νη
 ου κα τε φλε ε ξαν α λλα μα αλλον ε δρο ο σι ι
 σαν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος: ε δρο σι σα α α α αν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν * τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιόν σου

Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῆς Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρα.

Στίχ. Χεῖρ Θεόδοτον, ἦν Θεοῦ χεῖρ ξηράνοι,
Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξίφει.

Θεόδοτος ἐβδομάτῃ τμηθεὶς ἔλεν οὐρανὸν εὐρύν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἡ Ζηναΐς καὶ ζῶσα καὶ μετὰ τέλος
θαύματα βρούει. Ὡ μεγίστης ἀξίας!

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Στίχ. Ὡς Παρθενῶνα, τὴν ἀναφθεῖσαν φλόγα,
εἰσῆλθον ἄμφω παρθενεύουσαι κόραι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Στίχ. Ἄφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἄρνιον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ταράσιος καὶ Ἰωάννης ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσιν σὺν Ταρασίῳ,
Οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκτραχθέντας ξίφος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, ὁ ὄσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,
Ὁ πρακτικὴ χεῖρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, ὁ ὄσιος Ἄνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄνθη ἐνεγκῶν Ἄνθιμος χρηστοῦ βίου,
Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρποὺς φύει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου,
Σεβαστὰ πᾶσι καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ποταμιαίνης, ἐν πίσσῃ βληθείσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτύρων Ἡρωνος, Πλουτάρχου, τῶν δύο Σερήνων, Ἡρακλείδου, Ἡραΐδος, Μαρκέλλης καὶ Βασιλείδου.

Στίχ. Ποταμιαίνῃ αἶνος οὐδεὶς ἀρκέσει,
Κὰν τοῦ ποταμοῦ ἐκμιμεῖται τὴν ῥύσιν.

Οἱ ὀκτὼ συμμάρτυρες ὁμοφρονοῦντες,
Τῆς Ὀγδῆς γεγονάσι κληρονόμοι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ ἐν τῇ Σκῆττει.

Στίχ. Μέγας Δανιὴλ διακρίσεως λύχνος,

Ὅστις καὶ νεκρὸς φωτίζει Ἐκκλησίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Παναγῆ-Παΐσιου τοῦ Μπασιά, τοῦ ἐν Κεφαλληνία. (†1883)

Στίχ. Θεῖω Παναγῇ, ᾧ Παΐσιος κλήσις,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου-Ἀβραάμ ἡγουμένου τῆς ἐν τῇ λίμνῃ Κόζα Ἱεραῶς Μονῆς τῶν Θεοφανείων.

Στίχ. Ἡ Ἀντώνιον ἢ Ἀβραάμ καλέσω,
Κτίτορα Μονῆς ἐννοῶ τὸν ἐν Κόζα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἀνδρονίκου, ἀρχιεπισκόπου Πέρμ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. (†1918)

Στίχ. Ζῶν ταφεῖς Ἀνδρόνικος ὁμολογήσας,
Τοὺς καρποὺς τρυγᾷ δένδρου ζωῆς τῆς ὄντως!

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Πνοῇ βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.
Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ' ἀλιεῦσι.

Ταῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς (Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαί)

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ἰαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

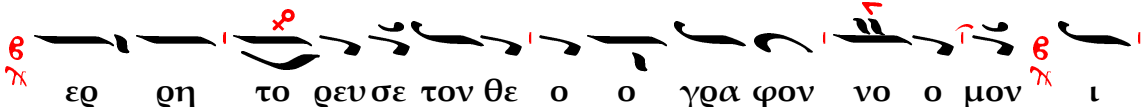
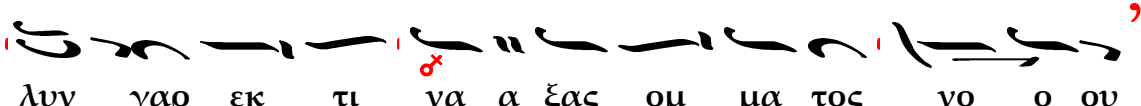

ὦδὴ α'

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα
σιν ο συν τρι βων πο λε ε μς εν υ ψη λω βρα
χι ο νι α σωμεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται

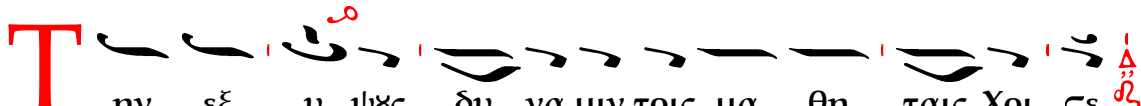

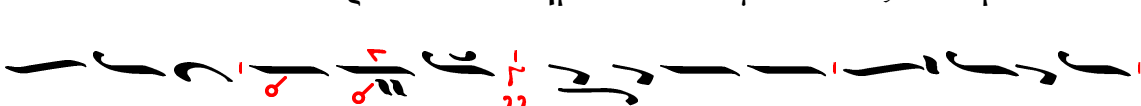

Ἦχος ρϛ Βου ς

Θ ει ω κα λυ φθειεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω

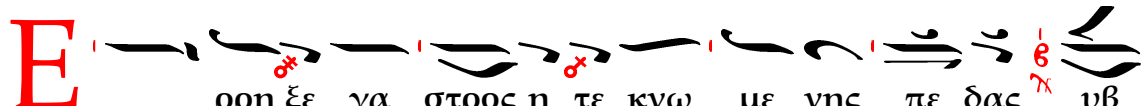
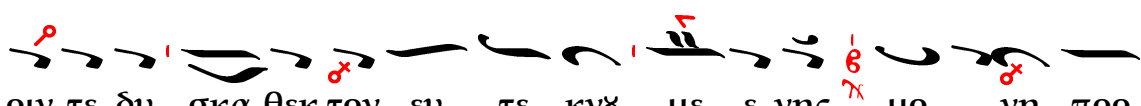
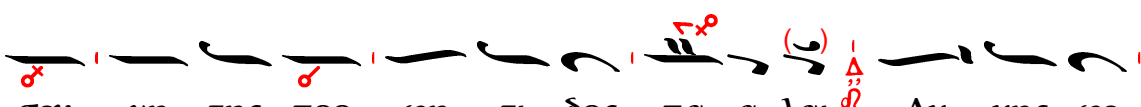

 ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι

 λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου

 ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος

 γνω σιν γε ραι αι ρων εν θε ε οιστοις ασ μα σιν

ὠδὴ γ'

Ἦχος Γα φ

T ην εξ υ ψας δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι σε

 ε ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα

 τε εν Ι ε ρα σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα

 ρα κλη τον α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και Πα

 τρος α πο στε λω εν ω στερε ω θη η σε ε σθε

Ἦχος Βου

E ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

 ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

 σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

 ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και Θε ον των γνω σε ων

ὠδὴ δ'

Ἦχος Γα φ

Κ α τα νο ω ων ο Προ φη η της την επ ε
σχα των σϷ Χρι στε ε ε λευ σιν α νε βο ο α
την σην ει σα κη κο α Κυ υ ρι ε δυ να στει ει
αν ο τι παν τας τϷ σω σαι τας χρι στϷ Ϸς σϷ ε λη
η λυ υ θας

Ἦχος Βου

Α να ξ α να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος
Λο γος προελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου
νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις
εξ ε πεμ ψας ως ευ ερ γε ε της α δϷ σι δο ξα τω
κρα τει σϷ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ἦχος Γα φ

Τ ο δι α τον φο ο βον σϷ λη φθεν Κυ ρι ε

 εν γα στρι των προφη των και κυ η θεν ε πι της

 γης πνευμασωτη ρι ι ασ α πο στο λι κας καρ

 δι ασ κτι ζει κα θα ρας και εν τοις πι ζοις ευ

 θε ες εγ και νι ζεται φως γαρ και ει ρη η νη δι

 ο τι τα σα προ στα αγ μα α τα

Ἦχος Βου

Αυ τη η ρι ον κα θαρσιν αμ πλα κη μα α

 των πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνευ μα τος δρο ο σον

 ω τε εκ να φω το μορφα της Εκ κλη σι ι ας

 νυν εκ Σι ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος η

 γλω σσο πυρ σο μορφος Πνευ μα τος χα α ρις

ὠδὴ 5'

Ἦχος Γα φ

Ναυ τι ων τω σα α λω των βι ω τι κω ων με

 λη μα α των συμ πλο ις πον τῶ μενος α μαρ τι ι

 α ις και ψυ χο φθο ρω θη ρι ι προσ ρι πτῶ μενος

ως ο Ιω νας Χρι στε βο ω ω σοι εκ θα να
τη φο ρσ με βυ θσ α να α γα α γε

Ἦχος Βου

Ιλα σμος η μιν Χρι στε και σωτη ρι ι α ο Δε
σπο της ε λαμψας εκ της Παρ θε ε νσ ιν ως προ
φη την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στε ρ νων Ι ω
να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον
Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα

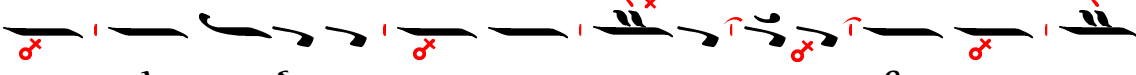

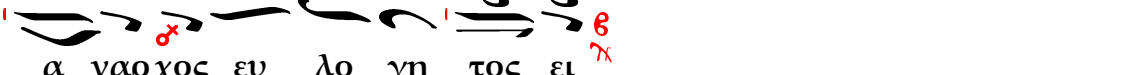
ὠδὴ ζ'

Ἦχος Γα φ

Οι εν κα μι νω τσ πυ ρος εμ βλη θε εν τες ο
σι οι παι αι δεσ το πυ ρεις δρο ο σον με τε βα
λον δι α της υ μνω δι ι ας ου τω βο ω
ων τες ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων

Ἦχος Βου

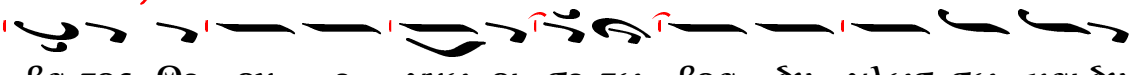

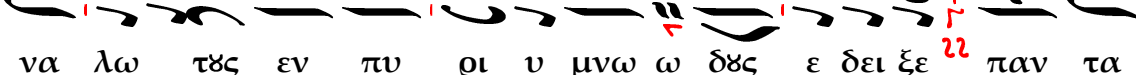

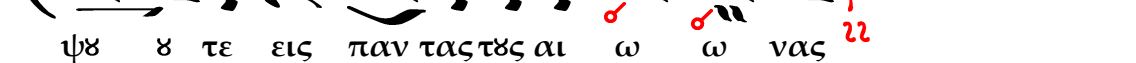
Συμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος

 σε βειντοχρου σο τευκτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα

 ρα κλη τσ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α

 α ζει τσ βο αν Τρι ασ μο ο νη ι σο σθε νης

 α ναρχος ευ λο γη τος ει

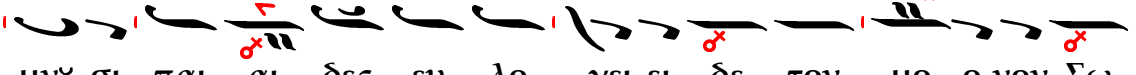
ὠδὴ ἡ'

Ἦχος Γα ϕ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

A φλεκτος πυ ρι ι εν Σι να προ σο μι λσ σα

 βα τος Θε ον ε γνω ρι σε τω βρα δυ γλωσ σω και δυ

 ση η χω Μω σει και παιδας ζη η λος Θε ου τρεις α

 να λω τς εν πυ ρι υ μνω ω δς ε δει ξε παν τα

 τα ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ

 ψα σ τε εις παν τας τς αι ω ω νας

Ἦχος Βου

A υ ει τα δε σμα α και δρο σι ι ζει την φλο ο

 γα ο τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ασ τυ υ ποσ υ

 μνσ σι παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω

τη η ρα και παν τερ γον ως ευ ερ γε ε την η δη
 μι ρο γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι
 ις

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῶΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς.

Ἄντι τῆς στιχολογίας τῆς ῶδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἢ θ' ῶδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου».

ῶδὴ θ'

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Μη τηςφθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη
 σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σα ρ κα δα νει σα σα
 μη τε ρ α πει ρανδρε Πα ρ θε νε Θε ο το ο κε
 χει ον τερ α στε κτερ χω ρι ον τερ α πει ρεπλα
 ςερ γερ σε με γα λυ υ νο ο μεν

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Επι πα φλα α ζον τος πα λαι πυ ρι νερ αρ μα
 τος ο ζη λω της και πυ ρι νερ χαι ρων ο χερ μενος

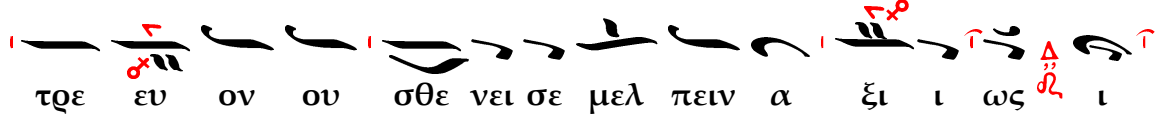
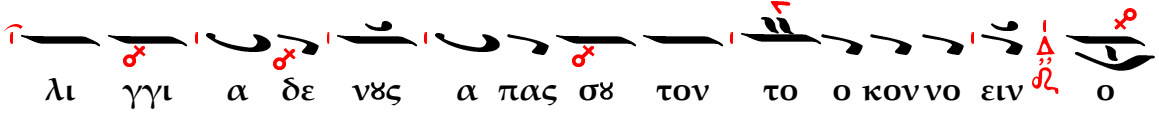
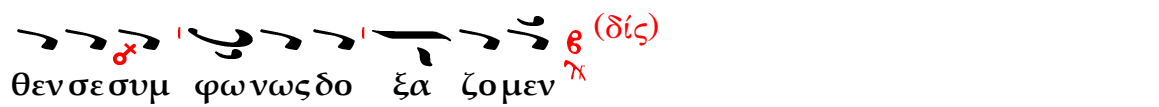
τη ην νυν εκ λαμψασαν επιπνοιαν εδηηλα
εξυψας αποστολοις υφης καταλαμφθεν
τεςτην Τριαδα πασιν εγνωωριισαν

Δοξα σοι ο θεος ημων δοξα σοι

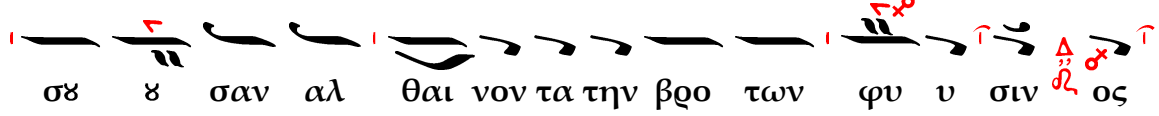
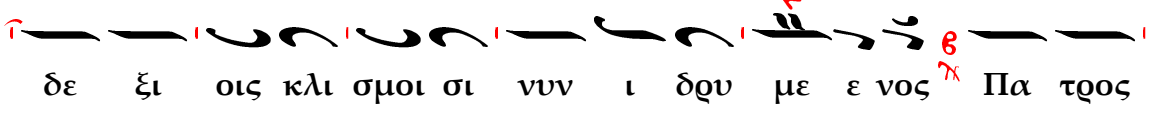

Νομτων φυυσεων διχαξε ενονη
κετοτων μαθητων της μι�ς γαρ φωνης απη
χμενης Πνευματος χαριτι ποικιλως ενη
χεντο λαοι φυλαι και γλωσσαι ταθεια
μεγαλει� της Τριαδος γνωσιν μυυμε εν
νοι

Ἦχος Βου

Αποοστολοι την χαριν τσ Παρακλη
τσ λαβοντες εξεπληττον το ετεραις γλωσσαις
λαλουντες καθως το Πνευμα εδιδδ
Χαιροις ανασσα αμητροπααρθενον κλεε

 ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη

 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι

 λι γγι α δε νης α πας σθ τον το ο κοννο ειν ο

 θεν σε συμ φωνως δο ξα ζομεν (δίζ)

Δόξα Πατρι και Υιῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

A πο ο στο λοι την χα ριν τσ Πα ρα κλη

 τσ λα βοντες ε ξε πλητον το ε τε ραις γλωσσαις

 λα λθ εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δθ

Υ δειν ε οι κε ε την φυ σι ι ζω ον Κο ο

 ρην μο νη γαρ εν δι νη σι και κρυ φει Λο ο γον νο

 σθ ς σαν αλ θαι νον τα την βρο των φυ υ σιν

 δε ξι οισ κλι σμοι σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρος

 πε πομφετην χα α ριν τσ Πνευ ματος

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

A πο ο στο λοι την χα ριν τσ Πα ρα κλη

τὸ λαβόντες ἐξ ἐπιπλεοντοῦ ἐτεροῖς γλώσσαις
λαλοῦντες καθ᾽ ἑαυτοὺς Πνεύματι ἐδιδά-

Οσοὶ ἐνεύση ἐν ἡθεοοῦ ῥυτὸς χα-
αρισμοῖς λαμπόντες ἀσραπτόντες ἡλοῖωμένοι
θνεῖσαν ἀλλοῖωσιν εὐτρέπεστα ἀτην
σοσθεύσαντην ἀτμήτον εἰδοῦσθε σοφῶν
φειγόντων ἀνδράζομεν

Ἦχος Γαϕ

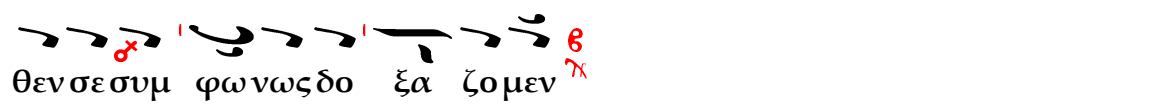
Μητρεῖς φθοράς διὰ πειράκου φορη-
σασαὶ καὶ παντεχνημονίω σαρκάδανεισασα
μητέρα πειρανδρε Παρθενεθεοτοοκεδο
χειρόν τὰ ἀστέκτω χωρίον τὰ πειρῶπλα
σῶσθε γὰρ σέμεγαλυνοομέν

Ἦχος Βου

Χαίροις ἀνασσα ἀμητροπαρθενον κλεε-
ος ἀπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στομαρῶν

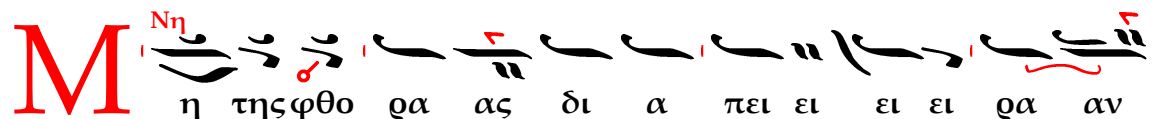
 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι

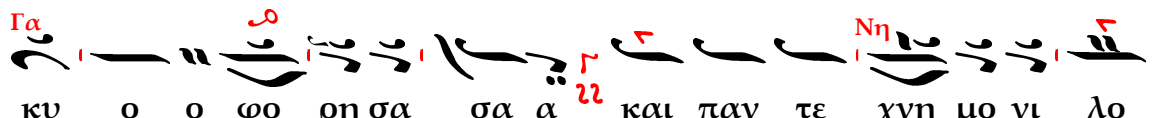
 λι γγι α δε νης α πας σθ τον το ο κοννο ειν ο

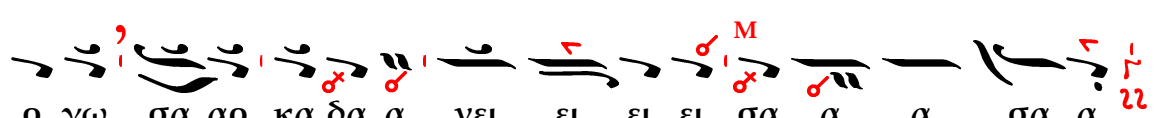
 θεν σε συμ φωνως δο ξα ζομεν

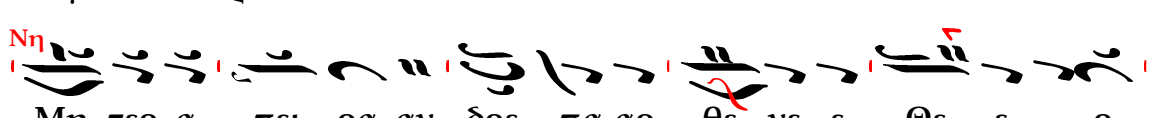
και ἀργῶς

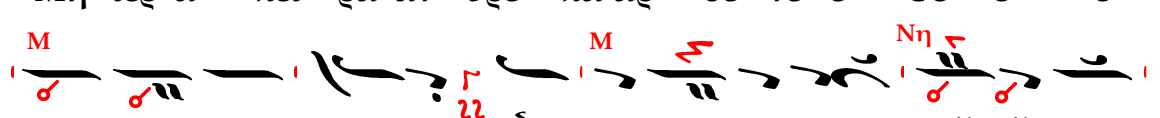
Ἦχος Γα ϕ

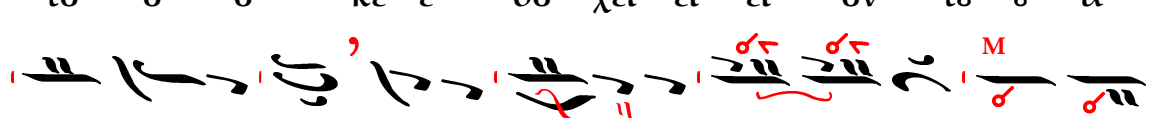

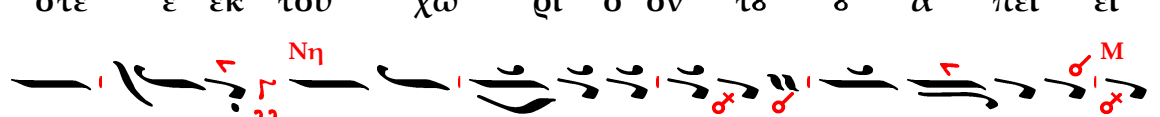
M η της φθο ρα ας δι α πει ει ει ει ρα αν

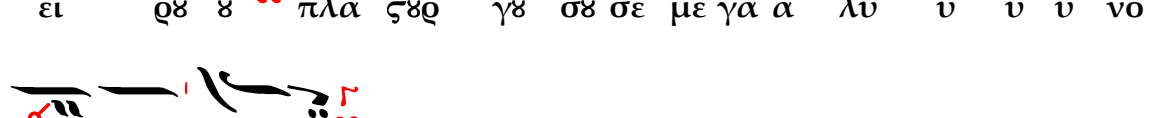
 Γα κυ ο ο φο ρη σα σα α και παν τε χνη μο νι λο

 ο γω σα αρ κα δα α νει ει ει ει σα α α σα α

 Nη Μη τε ρα πει ρα αν δρε πα αρ θε νε ε Θε ε ο

 M το ο ο κε ε δο χει ει ει ον τϑ ϑ α

 στε ε εκ του χω ρι ο ον τϑ ϑ α πει ει

 Nη ει ρϑ ϑ πλα σϑ ρ γϑ σϑ σε με γα α λυ υ υ υ νο

 ο ο με εν

Ἦχος Βου

X αι αι ροις α να α σα μη η η τρο ο

 παρ θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε ος α παν

γα αρ ε ευ δι ι νη η η το ον ε ε ευ λα α α λο
 ον στο ο ο μα ρη τρε ε ευ ον υ υ υ σθε νει ει
 σε ε με ελ πειν α α ξι ι ι ω ως ι λιγ
 γι α α δε ε ε νος α α πας σθ το ο ον
 το ο ο ο ο ο κο ον νο ο ο ειν ο ο θε εν
 σε συμ φω ω ω νως δο ξα α ζο ο με ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

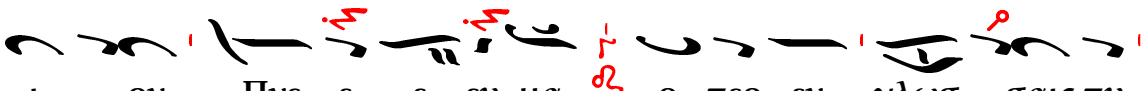

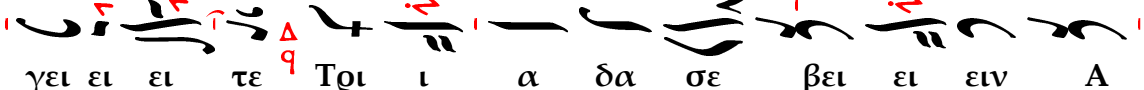

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Γα ρ

Το Πα α να γι ον Πνε ε ε ε ευ μα
 α α α α α α το προ ἰ ον εκ τσ Πα
 τρος και δι γι ου εν δη μη η η η η σα
 α α α α αν τοις α γραμ μα τοις Μα θη
 ταις τς σε Θε ον ε ε πι γνο ον τας σω ω
 σον α α γι α α α σον πα α α αν τας

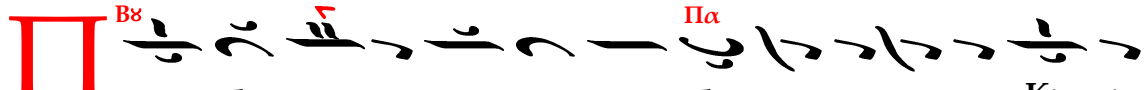

(δὶς)

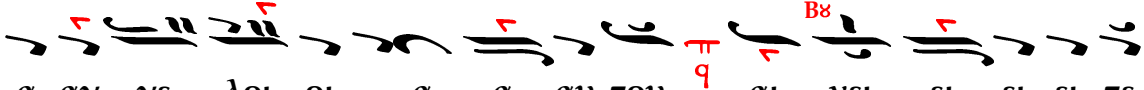
Φως ο Πα τηρ φως ο Λο ο ο ο ο ο γο

 ο ο ο ο ο ος φως και το ο Α γι ι

 ι ον Πνε ε ε ευ μα ο περ εν γλωσ σαις πυ

 ρι ι ι ι ι ναι αι αι αι αι αι αις τοι οίς

 Α πο ο στο λοι οι οίς ε πε ε ε εμ φθη

 και δι αυ τς πα ας ο κο ο σμος φω τα γω

 γει ει ει τε Τρι ι α δα σε βει ει ει εν Α

 γι ι ι ι ι αν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε

 πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυνα α α μεις α α αυ
του σοι πρε ε επει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Α λινει τε αυ τον επι ταις δυνα σται αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Π α ρα δο ξα ση μερον ει δον τα ε θνη παν τα
εν πο λει Δα βιδ ο τε το Πνευμα κα τηλ θε
το Α γι ον εν πυ ρι ναις γλωσσαις κα θως ο θε
η γο ρος Δε κα ας α πε φθεγξα το φη σι γαρ συ
νηγ με νων των Μα θη τω ων τσ Χρι στσ ε γε νε
το η η χος κα θα περφε ρο με νης βι αι αι ας πνο
ης και ε πλη ρω σε τον οι οικον ου η η σαν κα
θη με νοι και παν τες ηρ ξαν το φθεγγε εσθαι ξε νοις
ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι δα γ μα α σι της
Α γι ας Τρι α δος

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Π α ρα δο ξα ση μερον ει δον τα ε θνη παν τα

εν πο λει Δα βιδ ο τε το Πνευμα κα τηλ θε

το Α γι ον εν πυ ρι ναις γλωσσαις κα θως ο θε

η γο ρος Λθ κα ας α πε φθεγξα το φη σι γαρ συ

νηγ με νωντων Μα θη τω ων τχ Χρι στχ ε γε νε

το η η χος κα θα περφε ρο με νης βι αι αι ας πνο

ης και ε πλη ρω σε τον οι οικον ου η η σαν κα

θη με νοι και παν τες ηρ ξαν το φθεγγε εσθαι ξε νοις

ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι δαγ μα α σι της

Α γι ας Τρι α δος

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Τ ο Πνευμα το Α γι ον ην μεν α ει και

ε στικαι ε σται υ υ τε αρ ξα μενον υ υ τε παυ

σο μενον ^εαλ λα ει Πα τρι ι και Υι ω ^δσυν τε
ταγ με νον και συ να ριθ με με νον ^εζω η και ζω ο
ποι εν ^δφως και φω το ος χο ρη γον ^δαυ τα γα θον
και πη γη η α γα θο τη τος ^εδι ε Πα τηρ γνω
ρι ζε ται και Υι ος ^οδο ξα ζε ε ται και πα ρα παν
των γι νω σκε ται ^εμι α δυ να α μισ ^δμι α συν τα ξις
μι α προ σκυ νη η σις της Α γι ας Τρι α δος ^ε

^ε**Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^επα
σα πνο η ^εαι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ^ε

^ε**Τ**ο Πνευ μα το Α γι ον φως και ζω η και ζω ^ο
σα πη γη η νο ε ρα ^δΠνευ μα σο φι ας Πνευ μα
συ νε σε ως ^εα γα θον ευ θες νο ε ρον ^δη γε
μο νευ ον κα θαι ρον τα πταισμα τα ^εΘε ος και
θε ο ποι εν ^δπυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον λα λην ε
νερ γην δι αι ρα εν τα χα ρι σμα τα ^εδι ε Προ

φη ται α παντες και Θε υ Α πο στο ο λοι με
 τα μαρ τυ υ ρων ε στε φθη σαν ξε νον α κς σμα
 ξε νον θε α μα πυρ δι αι ρς με ε νον εις νο μας
 χα ρι σμα των

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, κῆρ Πέτρου Λαμπαδαρίου,
 ἰδιόμελα ἐξηγηθέντα παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ νη ης
 α α αυ του
Π α ρα α δο ο ξα ση η η η με ε ε ε
 ρον ει δον τα ε θνη παν τα εν πο ο ο λει
 ει Δα α α βιδ ο τε το Πνευμα κα τη ηλ θε το ο
 Α γι ι ον εν πυ ρι ναι αις γλω ω ω ω σσαις
 κα θως ο θε η γο ρος Δς κας α πε φθε ε εγ
 ξα α α α το φη σι γαρ συν ηγ με νων των μα

θη τῶν τῶ Χρι ι στῶ ε γε ε νε το ο η η
 χος κα θα περ φε ρο με νης βι αι αι α
 ας πνο ο ο ης και ε πλη ρω σε τον οι οικον ὄ
 η η η η σα αν κα θη η η η με ε ε ε νοι
 και παν τες ηρ ξα αν το φθε ε ε εγ γε ε ε ε
 σθαι ξε νοι οις ρη μα α σι ξε ε νοι οις δογ μα α
 σι ξε νοι οις δι ι δαγ μα α σι της Α α γι ι
 ι α ας Τρι ι ι α α α α α δος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 ἐν ψαλ

τη ρι ω και κι ι θα α α α ρα

καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Παράδοξα σήμερα, ...

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 ἐν χορ

δαι αις και ο ορ γα α α α νω

Το Πνε ευ μα α το Α α α α γι ι ι ι
 ον ην μεν α ει και αι ε ε ε στι ι και αι αι ε

ε ε ε ε σται ^πϝ ϝ τε α αρ ξα με ε νον ϝ ϝ ϝ ^M

τε ε παυ σο ο ο ο με ε ε ε νον ^παλλ α ει ^{B8}

Πα τρι και Υι ω συν τε τα αγ με ε νον και αι συν

α ριθ μϝ ϝ ϝ με ε ε ε νον ^πζω η καιζω ^{B8}

ο ποι οι ϝν ^Δφως εκ φω το ος χο ρη η γον ^Δαυ

τα γαθον και πη γη α γα θο ο ο τη η η ^π

η τος ^πδι ϝ Πα τη ηρ γνω ω ρι ζε ε ται και Υι ος

δο ο ξα α ζε ε ε ται ^πκαι πα ρα παν τω ων

γι νω ω ω σκε ε ε ε ται ^πμια α Δυ να ^{B8}

μι ις μι ι α α συν τα α ξις ^Δμια α προ ο ^Δ

σκυ νη η σις ^Δτης Α α γι ι ι α ας Τρι ι ι α ^{B8}

α α α α δος ^π

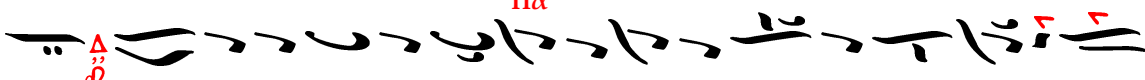
^χ Αινειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις· αινειτε αυτον εν
κυμβαλοις αλαλαγμου ^π ^χ πα σα πνο η αι νε σα τω

τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^π

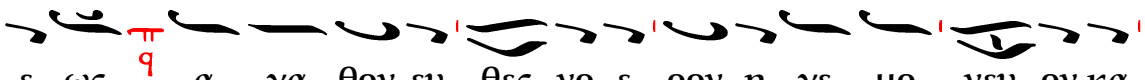
T ^πο Πνε ^Mευ μα α το Α α α α γι ι ι ι ^π

 ον φως και ζω η και ζω σα πη γη η η νο ε ε

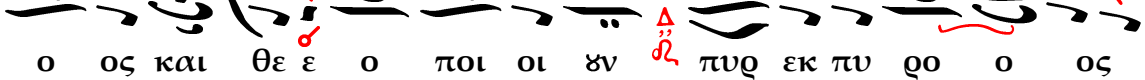
 ρα πνευ μα σο φι ας πνευ μα συ νε ε ε σε ε ε

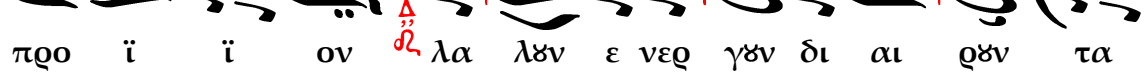
 ε ως α γα θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον κα

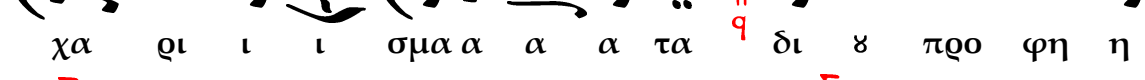
 θαι αι ρο ον τα πται αι αι αι σμα α α τα Θε

 ο ος και θε ε ο ποι οι ον πυρ εκ πυ ρο ο ος

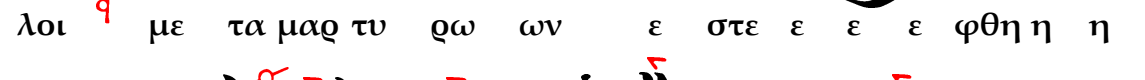
 προ ι ι ον λα λον ε νερ γον δι αι ρον τα

 χα ρι ι ι σμα α α τα δι ο προ φη η

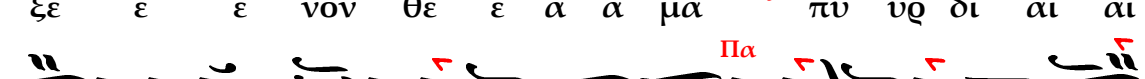
 ται αι α παντες και Θε ο Α α πο ο στο ο ο

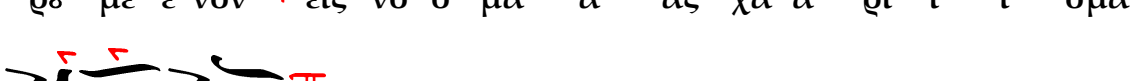
 λοι με τα μαρ τυ ρω ων ε στε ε ε ε φθη η η

 η σαν ξε ε νο ο ον α α κ ο ο σμα

 ξε ε ε νον θε ε α α μα πυ υρ δι αι αι

 ρ ο με ε νον εις νο ο μα α ας χα α ρι ι ι σμα

 α α α α των

Ἐξηγήθησαν ἐκ τοῦ χφ. mingana 7, β' Ἰουνίου, βιβ', I.A.

Ἦχος Πα. ς

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Β^{Πα} α σι λευ ουου ρα νι ι ε Πα ρα α κλη η
τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θειει ει ει ασ
ο παν τα χου πα α ρων και τα πα α αν τα
α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος των α α γα α θων
και ζω η ης χο ο ρη η η γος ελ θε και σκη
η νω σο ον ε εν η η η η μιν και κα θα ρι
σο ον η η μας α πο πα ση ης κη η η
λι ι ι δο ος και σω σον α γα θε ε τα ας ψυ χα α
ας η η η η μων

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πάσχα

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψι
ιστοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρω
ποις ευδοκια

Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνου
μεν σε δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια
την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε
Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
η σου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο
Υιοσ του Πατροσ ο αι αιρωντην αμαρτιαν
του κοσμου ελεησον ημασ ο αι αιρωντας αμα
ρτιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ερων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα

θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγενηθησ ημιν εν γε
νεα και γε νεα εγω ειπα Κυριε ελεη
σον με ιασαι την ψυχη ην μου οτι ημαρτον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με του
ποιειν το θελημα α σου οτι συ ει ο Θεος
μου

Οτι παρασοιπηγη ζωης εν τω φωτισου ο
ψο μεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου ουτοις γινωσκου
σι σε

Αγιος ο Θεος Αγιος Ισχυρος Αγι
ος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω
Πνευματι

Και νυ νυ και αι και εις τους αιωνας

τωναι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

E υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τος α λι εις α να δει ει ξας
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον
δι αυ των την οι κη με νη σα γη νε ευ σας
πε ε δο ξα σοι οι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ιη΄ (18).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγούονται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. (ιη΄ 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἰ φωναὶ αὐτῶν. (ιη΄ 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη΄ 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ της Θεοτοοκου Σωτηρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Σωσον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον
ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Σωσον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον
ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. (ιθ' 4)

Σωσον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον
ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. δ'. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

Σωσον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον
ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός κ' (20).

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ' 2)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
 ο παν σο ο φης τος α λι εις α να δει ει ξας κα
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κϷ με νηνσαγη νε ευσας φιλανθρω
πε ε δο ξα σοι

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ' 3)

Ευ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φϷ τϷ α λι εις α να δει ει ξας
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον
δι αυ των την οι κϷ με νηνσαγη νε ευσας φιλανθρω
πε ε δο ξα σοι

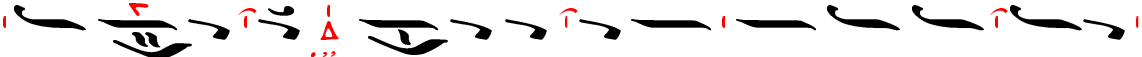
Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ' 4)

Ευ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φϷ τϷ α λι εις α να δει ει ξας
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον
δι αυ των την οι κϷ με νηνσαγη νε ευσας φιλανθρω
πε ε δο ξα σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-θ

ψω ω θη τι Κυ ρι ε εν τη δυ

 να α μει σθ α σο μεν και ψα λθ μεν τας δυ να

 στει ει ας σθ σω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε

 ε ε ε ε

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Ἦχος πλ' Γα ρ

E

 υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

 ο παν σο ο φθς τς α λι εις α να δει ει ξας κα

 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

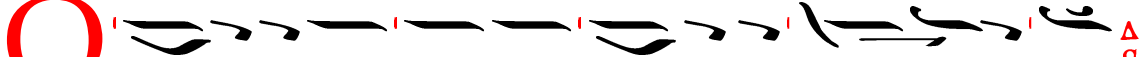

 δι αυ των την οι κθ με νη σα γη νε ευ σας φι λαν θρω

 πε ε δο ξα σοι

Κοντάκιον

O

 τε κα τα βαρ τας γλωσσας συ νε ε χε ε

 δι ε με ρι ζεν Εθ νη ο ο Υ ψι στος ο τε

 τθ πυ ρος τας γλωσσας δι ε ε νει μεν εις ε

 νο τη τα παν τας ε ε κα λε σε και συμ φω νος

 δο ξα ζο μεν το πα να α γι ον Πνε ευ μα α α α

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου·

ᾠχος 4 Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε A
 λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε
 ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε
 ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ υ υ ω υ υ υ να α α α α α
 ρα α α α α α ρα α α α α
 α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι
 ις

Ο ο χο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε ε βα α α ρα α α πτι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σθη τε ε
 Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο χο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ
 υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ε λει ε
 ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ι ι
 Α λλη η λυ υ υ υ υ υ ι α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α (ιδ' Ίουνίου , α 4 ζ' , I.A.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ιη').

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν
αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ φάλτης.
Ἦχος πλ' Νη ς

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγοσ αὐ-
τῶν ^Δκαὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆσ οἰκῶ με ἐνησ τὰ ρῆ-
ματα αὐτῶν

Χ Οἰουρανοὶ διηγῶνται δοξᾶν Θεοῦ
ποιῆσιν δὲ χειρῶν αὐτῶ ^Χ ἀναγγελεῖτο ὁ
στερεώματα

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγοσ αὐ-
τῶν ^Δκαὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆσ οἰκῶ με ἐνησ τὰ ρῆ-
ματα αὐτῶν

Χ Οὐκ εἰσὶ λαλοῦντων δὲ λόγων σου χι-
ακούονται αἰαφῶν αὐτῶν

Εἰς παῶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγοσ αὐ-
τῶν ^Δκαὶ εἰς τὰ περᾶτα τῆσ οἰκῶ με ἐνησ τὰ ρῆ-
ματα αὐτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. β' 1-11)

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς λβ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ᾠδῆς A λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς

Χ Tω λο γω του Κυ ρι ου οι ου ρα νοι ε στε

ρε ω θη σαν ᾠδῆς και τω πνευ μα τι του στο μα τος αυ

τῶ ^χ πα σα η δυ υ να α α μι ις α α αυ

των ^υ

A λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ α ^υ A λληη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^υ A α α α λληη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^υ

^χ Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σϝ εφ η

μας ^χ κα θα περ ηλ πι ι ι σα α με ε εν

ε πι ι ι σε ^υ

A λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ α ^υ A λληη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^υ A α α α λληη λϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α α ^υ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ' 37-52, ἡ' 12).

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα

οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; Ἄλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρτοι εἰσι! λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἦχος ἰὲ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ς̄ Ζω

ι τα α α α ρα α α α α α α α

 α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ

 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ

 υ υ υ υ στι ι κω ω ω ως ει κο νι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ρι ι ι μνα

αν

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε α α α των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι α γγε λι και αι αι αι

αι αι αι αις α ο ρα α α α α τω ω ως δο ρυ

φο ρου ου ου με νοον τα α ξε ε ε σι ιν αλ λη λου ου

ου ου ι α α α α α α α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον

Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Σ ο ι Κ υ υ ρ ι ι ε

Κ αι τ ω Π νευ μα τι ι σ θ

Α γ α π η η σω σε ε Κ υ ρ ι ε ε ε η ι

ι σ χ υ υ υ υ υ υ μ υ Κ υ ρ ι ο ς ς ε ε ρ ε ω ω

μ α α α α μ υ υ υ υ και κα τα φ υ υ

γ η η μ υ υ υ και αι ρ υ υ υ υ υ υ

ς η η ς μ υ υ υ υ

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
 μϞ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϞ και κα τα
 φυ υ γη η μϞ Ϟ και αι ρυ υ ςη ης μϞ Ϟ
 Ϟ Ϟ Ϟ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ο Ϟ σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι αν
αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῷ Πνευ μα το ος σῶ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο
ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρησ ο ρα νο ος και η γη τησ

δο ξησ σῶ σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νοσ ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α α μη η η η η ν

A μη η η η η η η η η η η
Σ ε υ υ μνϛ ϛ ϛ μεν σε ε Ευ λο
 γϛ ϛ μεν σοι ευ χα ρι ϛ μεν Κυ ρι ε
 και δε ο με θα α σϛ ϛ ο Θε ε ο
 ος η η μω ω ω ω ων

(κθ' Νοεμ. , α Ϟ ζ' , I.A.)

Εἰς τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ϟω Ζω

M^{Zω} η η η η τη η η μη της φθο ο
 ρα α α α ας δι ι α α πει ει ρα
 α α α κυ υ υ υ ο φο ο ρη η η η η
 σα σα α και παν τε ε χνη η μο νι ι
 λο ο ο ο γω ω ω σα α α αρ κα
 α α α δα α α νει ει ει ει ει σα σα α
 μη η η η τερ α α πει ει ει ει ρα α α αν δρε
 Παρ θε ε νε Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο
 κε ε δο χει ον τϛ α α στε ε ε ε ε ε ε

ε κτου χω ρι ον τϑ α α πει ει ει ει ει
 ει ρϑ ϑ ϑ πλα στϑ ρϑ γϑ ϑ σϑ ϑ ϑ
 ϑ σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἐτονίσθη Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς, ξ' Ἰουνίου , βθ' ,
 ἐξηγήθη ια' Ἰουνίου , βια'.

I.A.

Κοινωνικόν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος ρϑ' Ζω

T^{Ζω} Το Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε λει ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 λει ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ο
ο ο ο πνε ε ευ μα α σου ου το ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α γα α α α α α α α α α α α α α
α α α α γα α α α α α α α α α α α
γα α θο ο ο ον ο δη γη η η η η η
η η η η η η ο δη η γη η η η η η η
χη η η η η η η η η η η η σει ει
ει με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε λε ε ε ε ε εν γη η η εν γη
η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η ε ε
ε ευ θει ει ει ει ει ει ει ει ει ευ θει ει ει ει
α α α α λε ε ε α λε ε ε α λε ε ε
λε λε α α α λε ε τε λε α α λε λε α α

λιε λιε λα α λα λιε ε λιε λα α λα α λιε ε ^{Zω} ^z ^x Αλ λη

λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α ^z

Τῆς Πεντηκοστῆς, Κοινωνικὸν Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^z ^x Ζω

Τ^{Zω} ο ο Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ^z

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ευ μα α α α α α α α το πνε ευ μα α

σθ ^{Bx} ^z ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α χα

α α α α α α α α ^M α α α α ^{Δι} α γα α

α α α α α α α το α α γα α θο ο

Πα ο ο ο ο ο ον ο δη η γη η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

Ζω η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

Ζ η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η ο δη η

γη η η σει με ε Ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν γη η

η η η η η η η η χη η η η

η η η η χη η η η η η η η η χη η

η η η εν γη η ε ε θει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει εν γη ε ε ε θει ει ει ει

α α Α α λλε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ε ε Α α λλη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α λλη

η η η η η η η η η η η η η η η

η η ηη η η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι ι ι ι ι ι Α α λλη η λϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι Α λλη λϝ ι α α α α α α α α α

α Δε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε γε ε

ε ε ε ε ε ε ρα χα α α α α α α α

α α α α α α α Α α α α λλη η

η η η χη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η ρα α α α ρα α α α

λλη η η η η η η η η λϝ ϝ ϝ Ϟ ϝ ϝ

ϝ ϝ Δι ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ Α λλη η λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι

Α α α λλη λϝ ϝ ϝ ι α α α α α α α

Ζω α Ζ' πα α α α α ρα α α α α α λι ιν Ζ'

ρα χα α α α α α α α α α α α α α

ρα α α α α Ζ' ρα α α α α α α λλη η

η ρη η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η Α λλη η η η λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ χϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ι ι ι ι Α λλη η λϝ ϝ ϝ ι α α Ζ'

ρα χα α α α α α α α λλη η η η η η

η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Α α α λλη η η η η η

η η η η η η η η λϝ ϝ ϝ ϝ Ϟ ϝ ϝ

υ υ υ υ ι ι Α λλη η λυ υ υ ι α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α

5' Ίουνίου , α β γ η' . ΙΑ

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

ο παν σο ο φως τας α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κη με νησα γη νε ευσας φι λανθρω

πε ε δο ξα σοι οι οι οι

Ἦχος Δι θ

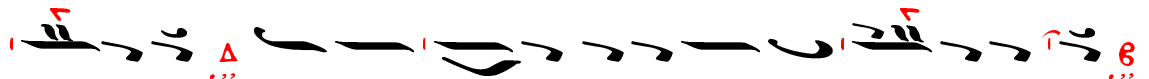
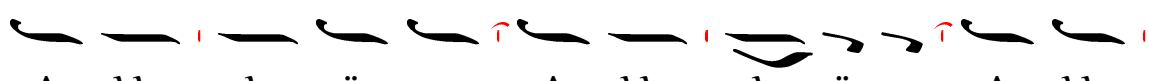

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

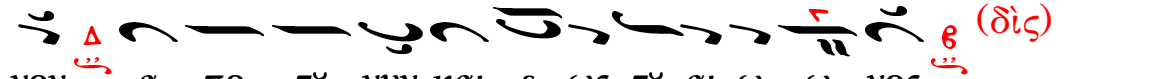
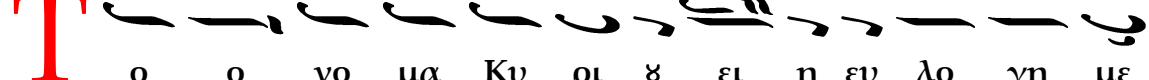

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ος
